

nævnte kommuner beregnes skatten til opholdskommunen efter reglerne i nærværende paragrafs stk. 2—4:

- a) København, Frederiksberg, Gentofte, købstæderne, Marstal og de sønderjydske flækker.
- b) De kommuner, for hvilke der i henhold til § 34, stk. 3, i lov om købstadkommunernes styrelse, således som denne lov er ændret ved lov nr. 181 af 20. maj 1952, af indenrigsministeren er stadfæstet særlig styrelsesvedtægt.
- c) Sognekommuner, der efter den senest forud for ligningens foretagelse offentliggjorte almindelige folketælling har mindst 3 500 indbyggere i bymæssige bebyggelser eller mindst 1 000 indbyggere i forstadsbebyggelser. I særlige tilfælde kan indenrigsministeren bestemme, at reglerne i stk. 2—4 også skal finde anvendelse i andre sognekommuner end de anførte, når dette efter kommunens struktur, herunder navnlig befolkningens sammensætning og kommunens tilknytning til et bysamfund, findes naturligt, ligesom ministeren, når særlig grund dertil findes at foreligge, undtagelsesvis kan fritage en sognekommune for pligten til at foretage skatteberegningen efter de nævnte regler. Om de af indenrigsministeren i medfør af denne bestemmelse truffene afgørelser vil der være at udfærdige offentlig bekendtgørelse.

Stk. 2. I den indkomst, der efter § 8 skal lægges til grund for skatteligningen, fradrages der for hvert barn et beløb af 200 kr. under de samme betingelser, som i statskattelovgivningen er fastsat for foretagelse af børnefradrag. Børnefradraget kan efter kommunalbestyrelsens bestemmelse forhøjes indtil det til enhver tid ved ansættelse til indkomstskat til staten for den pågældende kommune gældende børnefradrag. Hvor særlige omstændigheder taler derfor, kan børnefradraget med indenrigsministerens tilladelse forhøjes udover den anførte grænse, dog højst til det for Københavns kommune og dermed sidestillede kommuner gældende beløb. Kommunalbestyrelsen kan endvidere bestemme, at der, såfremt den med den skattepligtige samlevende hustru har selvstændig virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentligt ved

mandens eller fællesboets midler, skal indrømmes fradrag af indtil samme størrelse, som efter de til enhver tid gældende regler er fastsat ved påligning af indkomstskat til staten.

Stk. 3. Af den herefter fremkomne indkomst, afrundet til det nærmeste lavere med 50 delelige tal, svares skat efter følgende regler:

a) Af det beløb, hvormed indkomsten måtte overstige 20 000 kr., svares 20 pct.

b) Af den del af indkomsten, der ikke overstiger 20 000 kr., beregnes skatten ved anvendelse af en af de som bilag til nærværende lov vedføjede skalaer (jfr. stk. 4), idet der af det derved udkomne beløb, der benævnes grundbeløbet, svares skat med en for alle skatteydere fælles procent. Denne procent, der benævnes udskrivningsprocenten, udfindes derved, at det beløb, kommunen udskriver som opholdskommuneskat med fradrag af det beløb, der efter reglen under a) udskrives på den del af indkomsterne, der overstiger 20 000 kr., multipliceres med 100, hvorefter det udkomne beløb divideres med summen af de udfundne grundbeløb. Ved anvendelsen af skalaen afgøres spørgsmålet om, hvilke skatteydere der vil være at anse som forsørgere, efter de tilsvarende regler i statskattelovgivningen.

Stk. 4. I Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner anvendes ved den i stk. 3 b) nævnte skatteberegning den som litra E betegnede skala. For de øvrige kommuners vedkommende beror det på kommunalbestyrelsens bestemmelse, hvilken af de i bilaget indeholdte skalaer der skal anvendes ved skatteberegningen.

Stk. 5. Udskrivningsprocentens størrelse angives i skattekvitteringen. Uden for København, Frederiksberg og Gentofte angives i skattekvitteringen tillige, hvilken skala der er anvendt ved skatteberegningen.“

§ 7.

Efter lovens § 9 indsættes som ny paragraf:

„§ 9 a.

Stk. 1. I andre kommuner end de i § 9, stk. 1, omhandlede kan kommunalbestyrelsen træffe bestemmelse om, at beregningen af skatten til opholdskommunen skal ske efter de i § 9 indeholdte regler.